

SOMETHING RAW 2010

di 2 – za 6 februari 2010

Geen vreedzame co-existentie in het artistieke landschap, naar het boven en ruwzijds, *deliberately and consciously seeks out collision, dialogue and confrontation. Cross-over, clashes and dislocation.* **BAUUMMM – You're not alone!**

Something Raw 2010 presenteert voorstellingen uit binnen- en buitenland die hongerig op zoek zijn naar de ander en het andere. De choreografen staan open voor uitwisseling, met elkaar, het publiek, de wereld. Hun performances verschillen zich niet achter abstractie of onleesbaarheid, maar zijn direct en confronterend.

In de periferie van het festival gaan kunstenaars korte, intensieve samenwerkingen aan die zullen uitmonden in *Short Cuts*. Ook worden er een *punk-zie tabloid* gepubliceerd, zijn er debatten en spreken kunstenaars manifesten uit op de bar van het festivalcentrum. Natuurlijk sluit Something Raw 2010 af met een knallend feest voor denkende lichamen.

Something Raw wil in dialoog met zijn publiek, live en rechtstreeks. Wees welkom!

SOMETHING RAW 2010

Tue 2 – Sat 6 February 2010

Instead of peaceful co-existence in the artistic landscape, contemporary performance art deliberately and consciously seeks out collision, dialogue and confrontation. Cross-over, clashes and dislocation. **BAUUMMM – You're not alone!**

Something Raw 2010 presents productions from the Netherlands and abroad, all of which are *eagerly seeking out the other and the different. Choreographers who are open to exchanges – with one another, with the audience, with the world. Whose performances do not hide behind abstraction or indecipherability, but are direct and confrontational.*

On the periphery of the festival, artists will enter into short, intensive cooperations culminating in Short-cuts. A punk-zie tabloid will be declared manifestos on the bar of the festival centre. And, of course, Something Raw 2010 will close with an explosive party for thinking bodies.

Something Raw seeks dialogue with its audience, live and direct. You are welcome!

LOGOBI 05

GINTERSDORFER/KLAEN [DE] WITH FRANK EDMOND YAO [CI] & RICHARD SIEGAL [US/FR]

**I WED 3 & THU 4
1 BG EXPO ZAAL
21:30
1 WORLD PREMIÈRE
1 TRY-OUT:
WED 3, & 5**

LogoBi is een virtuele straatdans uit het West-Afrikaanse Côte d'Ivoire (voorkust); zelfbewust en een tikje uitdagend. Het Berlijnse duo Monika Gintersdorfer (regisseur) en Knut Klauen (beeldend kunstenaar) organiseert sinds 2005 theatrale LogoBi-onthoetingen en heeft daarmee veel reuring veroorzaakt in het Europese circuit van de hedendaagse dans. Hun partners in dit project zijn de voorlaanase dansers en choreografen Gotta Depti en Frank Edmond Yao. Zij dansen om beurten met West-Europese vakgenoten. In deel 5, dat door Frascati en Ringkloeschuppen Mülheim wordt geproduceerd en op het festival Something Raw zijn wereldpremière beleef, gaat Yao de confrontatie aan met Richard Siegal. Deze choreograaf en eveneens zeer virtueuze danser werkte jarenlang met William Forsythe, de man van het postmoderne balletdoom. Samen storten zij zich, door middel van een kort, intensief en risicovol werkproces, in het avontuur van een geïmproviseerde choreografie, een artistieke clash tussen verschillende artistieke strategieën, bewegingslatten en culturele contexten. Na Amsterdam zal deze voorstelling te zien zijn op meerdere festivals.

LogoBi is a virtuosio street dance from the Ivory Coast in West Africa. Virtuosio, self-assured with a hint of challenge. Berlin-based duo Monika Gintersdorfer (director) and Knut Klauen (artist) have been organising the-atrical LogoBi meetings since 2005, creating a great deal of furore on the European contemporary dance circuit. Their partners in this project are Ivorian dancers and choreographers Gotta Depti and Frank Edmond Yao, who take turns to dance with Western European colleagues. In part 5, produced by Frascati and Ringkloeschuppen Mülheim and having its world premiere at the Something Raw festival, Yao enters into a confrontation with Richard Siegal. This choreographer and highly virtuosio dancer worked for many years with William Forsythe, the man godfather of the post-modern ballet idiom. Together, they set off on a short, intensive and risky working process culminating in an adventure of improvised choreography, an artistic clash between different artistic strategies, languages of motion and cultural contexts. After Amsterdam, this production will tour several other festivals.

DO YOU HAVE A CIGARETTE? AND OTHER WAYS TO APPROACH

PERE FAURA (ES/NL)/FRASCATI PRODUCTIES

**FRI 5
1 BG RODE ZAAL
20:00**

Zij staan daar volledig in zichzelf gekeerd te dansen. Wij kijken toe, lichtelijk ongemakkelijk omdat we vanaf de tribune niet meer dan voyeurs van de "dischoreografie" do you have a cigarette? And other ways to approach zal echter welde uitdaarfen in een totale chaos, waarvan je als publiek opeens deel lijkt uit te maken. Menselijk contact, en dan met name de paradox van samen zenzaan zijn, is het centrale thema in het jonge oeuvre van Pere Faura. Discondansen is de allererste populaire dansvorm die niet paarsgewijs wordt gedanst, maar met 2 in alien alien. Faura's disco ontrokken de mannen bovendien. Feestende lichamen die het geluk binnen handbereik hebben, storten zich gedesonoriëerd en uitgelopen ter aarde. Lichamen leeg van het feesten, vol van verlangen.

They stand there, completely absorbed in themselves, dancing. We watch, slightly uneasy because, from our seats, we are nothing more than voyeurs to a piece of highly personal expression. This controller start to the "disco choreography" do you have a cigarette? And other ways to approach could however easily disintegrate into complete chaos, which we the audience are suddenly part of. Human contact – in particular the paradox of being lonely together – is the central theme of Pere Faura's young oeuvre. Disco dancing was the very first form of popular dance not to be danced in couples, but together alone. In Faura's disco, there are also no men. Partying bodies, which find happiness within reach, collapse, disoriented and exhausted to the earth. Bodies emptied by partying, but full of desire.

Spanish choreographer and performer Pere Faura graduated in 2003 from the School for New Dance Development (SNDD) with the award-winning This is a picture of a person I don't know. This year, he won the Prince Bernhard Culture Fund's Charlotte Köhler Prize. Faura looks at reality with humour and from a different perspective.

concept and choreography Pere Faura
performance Naiara Mendioroz Acanalite, Barbara Meneses Gutiérrez, Theresé Devdine Maribus, Kyung-Son Bae and Nina Fajóga
music Ivo Ball
light, set and costumes Jorge Duto
coproduction Frascati Producties, Springdance Festival, Utrechtse Hogeschool, La Cadenes (Barcelona) and Operendental Festival Bissano del Grappa (Italy) and is supported by VSBOndes and the Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
photo Annette KammerichYES2

ONE HOUR STANDING FOR

MICHIKAZU MATSUNE/DAVID SUBAL [AT]

**I TUE 2 – SAT 6
1 BG TUINZAAL
12:00 – 23:00
(TUE FROM 18:30)
1 FREE ADMISSION**

Voor *One Hour Standing* for moesten de performers en choreografen Michikazu Matsune en David Subal zich eerst als toeristen voorbewegen om stilte en onbeweegelijkheid te vinden. Ze namen hun posities in voor de bekende toeristenaatracties in 24 wereldsteden en stonden daar stil in de stroom bezoekers die langs de bezienswaardigheden trokken – als levende maar bewegingloze monumenten. Matsune/Subal houden zich bezig met de beweging van het hedendaagse maatschappij en het wereldwijde toerisme rond de aardbol. Toeristische attracties ontpoppen zich als podia voor de gezamenlijke choreografie van onze maatschappij, met monumenten als decorschuken. Tegelijkertijd onderzoeken zij de mogelijke ineenstorting van de aanwezige elementen – het stand menselijk lichaam, de politiek-historische betekenis van de monumenten, het begrip 'natie', en ook de kunstenaars Matsune/Subal zelf. De presentatie van *One Hour Standing* for, bestaat uit een combinatie van video-opnames van de 24 stills en een live performance als poging om op te gaan in het fotografisch beeld: tijdens deze performance in en voor de videobeelden wordt duidelijk dat stilstaan absoluut relatief is.

For *One Hour Standing* for the performers and choreographers Michikazu Matsune and David Subal first had to move as tourists in order to find stillness and immobility. They took up their positions in front of the most significant sights in 24 capital cities of the world and opposed the flood of visitors passing the stone memorials – as living but motionless monuments. Matsune/Subal's topic is the experience of the experience of the moment. Tourist attractions become apparent as stages for the joint choreography of our society, the monuments as stage sets. At the same time, they investigate the possible collapse of the factors involved – the standing human body, the political-historical monuments, the idea of nation, and the artists Matsune/Subal, too. For the presentation of *One Hour Standing* for, they combine video recordings of the 24 "stills" with a live performance and the attempt to become photographic images: The standstill is performed for one hour, while the performance in and for videos making clear that standing still is an absolutely relative size.

MUSICAL

COLETTE SADLER [UK]

**TUE 2 & WED 3
1 FRASCATI 1
20:00
1 WORLD PREMIÈRE**

Onder schoenen klijken ijermpjes, in broekzakken rollen knikkers en elders trek een dansers aan twee stukken klittenband alsof ze een accordeon bespeelt. Musical van Colette Sadler gaat over de relatie tussen dans en muziek, waarbij het geluid hoofdzakelijk door de lichamen en de stemmen van de dansers wordt voortgebracht. De acts, liedjes en humor uit de Britse traditie van de burleske en de Music Hall zijn weliswaar een bedrangrijke inspiratiebron geweest, maar verwacht geen nostalgia bij Sadler. Op een droge, bijna abstracte manier trekt zij klanken en bewegingen uit elkaar, las ze ze soms versmelten maar vaker nog ontploeren of botsen. Musical heeft zo het effect van een vreemdend spel. Waar de regels zich onttrekken en je toch gebodet blijft kijken.

Metal studs click under shoes, marbles chink in trouser pockets and elsewhere, a dancer pulls on two pieces of velcro as if playing an accordion. Musical by Colette Sadler is about the relationship between dance and music. The sound is generated principally by the bodies and voices of the dancers. The acts, songs and humour from the British burlesque and Music Hall traditions are a major source of inspiration, but Sadler has no time for nostalgia. In a dry, almost abstract way, she pulls sounds and movements apart, sometimes allowing them to merge, but more often they detail or clash. This means Musical has the effect of an alienating game, in which the rules are missing, but we continue to watch, fascinated.

concept and choreography Colette Sadler
choreography and performance Eva Baumann, Maxwell McCarthy, Nellie Skarmia and Helen-Hee Heung
assistant Jeroen Michéol
music Noid
light Anne Livens
production Stammer productions
photo Raymond Maltentier
www.stammerproductions.com

ROMANCE

WHITE HORSE (NL)/FRASCATI PRODUCTIES

**I WED 3
1 BG RODE ZAAL
18:00
1 WORLD PREMIÈRE**

Za zijn jong en willen wat! Vooral tot extreme lichaamstoestanden voelen zij zich aangetrokken. Dat bleek al met het internationale succes *Trip*, een uitputtingsslag, en belooft ook nu weer te gebeuren met *Romance*. In deze productie zijn de leden van White Horse verleid, compleet met vlinders, hartklopjens, lichte misselijkheid en aangename draaierigheid. *Romance* is een paar fysieke en onvoorwaardelijke liefdesverklaring, natuurlijk tot het uiterste doorgevoerd. *Bring me in de ban van het moment / Sleep me door een woud van parallelle werelden / Door tijden van crisis / Aan de vooravond van verandering / Slechts gewapend met flarden identiteit en een eindeloos gebrek aan tijd / Zeg mij / Wat te doen met dat onweerstaanbare verlangen om helemaal in de wereld op te gaan / Om als een blok te vallen voor allesomvattende liefde?*

They are young and ambitious! They are particularly attracted to extreme physical conditions, as demonstrated in the internationally successful Trip, a journey to the limits of endurance, which promises to be emulated with Romance. In this production, the members of White Horse fall in love: complete with butterflies in the stomach, racing hearts, slight nausea and a pleasant dizziness. Romance is a purely physical declaration of unconditional love: taken to the extreme, of course. Draw me into the enchantment of the moment / Drag me through a woud of parallel worlds / Through times of crisis / On the eve of change / Armed only with fragments of identity and an endless lack of time / Tell me / What to do with that irresistible desire to be completely submersed by the world? To fall hopelessly, head-over-heels for all-encompassing love?

The White Horse collective was founded in 2007 by Julia Jaskowski, Chris Leuninger and Lisa Martini, who studied at Amsterdam's School for New Dance Development (SNDD), among other institutes. In this production, real bodies with their unique ideas and sharp, personal choices are met head-on. White Horse's work has been followed and shown with great enthusiasm on the European production house and festival circuits.

concept and performance Julia Jaskowski, Lisa Martini and Chris Leuninger
ensemble support David Weber-Krebs
costume design Linke
costume and set design Theresia Krowell
production Frascati Producties, DampZentrale Bm, Heibel and Ufer and the Netherlands
support of Nationales Perceptives Festival, Ernst Gähmer Stiftung, Fondation Nestlé pour l'Art and KulturStad-Bonn
Erziehungsdirektion des Kantons Bern
photo Frank Edmond Yao
photo Anna van Kooij

MAÏZENA

GOSIE VERVOESEM (DE) & ENAT TUCHMAN (IL/BE)

**FRI 5 & SAT 6
1 BG EXPO ZAAL
21:30, SAT 22:00
1 NI PREMIÈRE**

Maïzena is een fysieke voorstelling met een hoog kledergehalte voor twee performers en zeventien kilo maïzenemeel. Dit perfecte bindmiddel voor saus en pudding blijkt niet zo weerbestendig als het leven zelf. Hoe beter je roert, hoe meer vorm er ontstaat. Maar stop je met bewegen, dan wordt de vorm weer vloeibaar en is alle moeite voor niets geweest. De Belgische video- en performancekunstenaars Gosie Vervoessem begon haar maïzena-experiment in haar eigen keuken. Samen met de Israëlische danseres en choreografe Enat Tuchman maakt ze nu op het podium een reis door de land naar niks blijven is, waar grenzen voortdurend uitdienen of vervagen, net als in hun geboorteland. Telkens wanneer de situatie onder controle lijkt, ontglipt die hen weer.

Maïzena is a messy physical production for two performers and seventeen kilos of corn starch. This perfect thickener for sauces and puddings proves to be just as recalcitrant as life itself. The more you stir, the more solid it gets. But as soon as you stop moving, the shape disintegrates and all the effort was in vain. Belgian video and performance artist Gosie Vervoessem started her corn starch experiment in her own kitchen. Together with Israeli dancer and choreographer Enat Tuchman, she is now undertaking a voyage on stage through a land where nothing is stable; where boundaries are constantly expanding or blurring, as in the countries of their birth. Every time the situation seems to be under control, it slips away from them again.

Gosie Vervoessem studied experimental video art at the Sint Lucas Academy in Schaarbeek. In her video work and performances, she likes to investigate the logic behind the logic of physical laws. Enat Tuchman has danced with Les Ballets C. de la B., Victoria and Nuove Compagnie operanti others. She has been her own dance on actions and movements drawn from everyday life.

creation and performance Gosie Vervoessem and Enat Tuchman
production Frascati Producties
distribution Mokum vzw
coproduction Ductum
light design/technical Florian Grawwoort
De theatremachine production
production Dance Theater Groningen and Danswerkplaats Amsterdam
photo Florian Grawwoort
www.vleutbureau.nl

CAOSMOS

BRUNO LISTOPAD (PT/NL)

**I TUE 2 – SAT 6,
EVERY DAY,
A NEW SHAPE
INSTALLATION
1 BG WITTE ZAAL
18:00 – 20:00
1 FREE ADMISSION**

Tijdens Something Raw zal choreograaf Bruno Listopad ter plekke aan de slag gaan. Hij zal objecten verzamelen die hij in het gebied rondom het theater aantreft en deze op een extravagante wijze met elkaar combineert in een installatie, die tijdens het gehele festival groter wordt en elke dag toegankelijk is. Geluige Listopad's vorige werk. *Spectatorship* zal er met *Caosmos* ongetwijfeld een paradoxiaal universum ontstaan. Listopad, die talloze (gegrondeerde) dansproducties maakte, kiest de betreedbare installatie als vorm omdat de toeschouwer daarin fysiek wordt 'meegenomen', maar niet wordt gestuurd of gemanipuleerd. 'In een installatie kan de waarnemer "objectief" blijven en zich openstellen voor de ervaring van het moment. De eigen voorkeuren krijgen de ruimte om te kiezen waarnaar te kijken en hoe te bewegen en te reageren op de verbode wereld. Abslutende presentatie tijdens *The Platform* op za 6 feb tussen 13:00 en 17:00

*During Something Raw, choreographer Bruno Listopad will be working on location. He will collect together objects he finds in the area around the theatre and combine these in an extravagant way in an installation that will grow throughout the festival and can be experienced every day. Given Listopad's previous work, *Spectatorship*, *Caosmos* is sure to lead into a paradoxical universe. Listopad, who has created countless (contrary) dance productions, has chosen an installation that he can enter as this physically 'takes' the audience somewhere, but without guiding or manipulating. In an installation, the viewer can remain 'objective' and open up to the experience of the moment. There is space for the viewer's own preferences, to choose what to look at and how to move and to respond to the world represented.' The closing presentation will be made during *The Platform* on Sat 6 Feb, between 13:00 and 17:00 hours.*

Portuguese choreographer Bruno Listopad gives added sharpness and depth to dance in the Netherlands. He works tirelessly on a versatile (and highly precise) oeuvre. He also leads Disoriented Arts, a multidisciplinary arts collective with a changing line-up. He developed his concept for the installations during a residency as choreographer at the Dansteb in The Hague.

photo Bruno Listopad

SOM FAVES

IVO DIMCHEV (BG/BE)

**I TUE 2 & WED 3
1 FRASCATI 2
21:30
1 NI PREMIÈRE**

'Please respect art. It's very important (...) If you don't respect art, there is nothing wrong with you, it's OK.' De manier waarop Ivo Dimchev dit soort verwarrende boodschappen vol overgawe de zaal in slinger – vaak met diep doordiepte uithalen van zijn fasetstern – doet je lachen, maar ook ongemakkelijk voelen. Is de man nu bloedsierus of door en door ironisch?

Som Faves ('some favorites') is een blik in de keuken van een rasche performancekunstenaar. In een muusaal witte ruimte, gewapend met priuk en keyboard, verhoudt Dimchev zich tot zijn favoriete onderwerpen als lied, modes, Kerry Rodgers, choreografie, eten, diagonalen, oude worden liefde, publiek, Madonna en vele andere. Een tragikomische demonstratie van verschillende wijzen om met vorm en inhoud om te gaan, in de context van het hedendaagse theater.

'Please respect art. It's very important (...) If you don't respect art, there is nothing wrong with you, it's OK.' The way in which Ivo Dimchev sends such confusing messages, with complete conviction, into the theatre – often accompanied by long notes from his falsetto voice, resonant with experience – makes us laugh, but also makes us uneasy. Is he being totally serious, or thoroughly ironic? Som Faves ('some favourites') is a look behind the scenes with a true performance artist. In a space, white as a museum, armed with a wig and keyboard, Dimchev presents us with a seemingly incoherent collection of topics, which nevertheless gradually build up an intimate portrait and. A tragic-comic demonstration of the various different ways of using form and content within the context of contemporary theatre.

The work of Bulgarian Ivo Dimchev is an extreme, colorful mix of performance art, dance, theatre and music. His oeuvre is extensive, and he has won a range of international awards. During the past two years, he has followed a master's course at Desarts in Amsterdam. He currently lives and works in Brussels.

concept/text/music/ performance Ivo Dimchev
coproduction TANZ IM AL-GUST, Desarts (Amsterdam), European Cultural Capital Linz 09, is not company Royal Conservatorium des Ies University College Antwerp, O Espazo do Tempo (Montreal) & Novo, Portugal
photo Dieter Harwig
www.vleutbureau.nl

ALBUM

FRÉDÉRIC GIES (FR/DE)

**I THU 4 & FRI 5
1 FRASCATI 1
21:30
1 NI PREMIÈRE**

'Hello! 'Thank you! 'Goodbye!' Danser en choreograaf Frédéric Gies spreekt zijn publiek tussen de choreografieën door openhartig aan. Hij maakt een grapje of vertelt het verhaal achter een bepaalde dans. Albums zijn twee tot acht minuten lang en gaan over zijn eigen leven. Album is niet minder dan een dansconcert gemodelleerd naar een live popconcert. Gies wilde de emotionele communicatie tussen dansers en toeschouwers nader uitputten en besloot dat te doen door de wereld van de muziek erbij te halen. Met name popconcerten blinken doorgaans uit in een open relatie tussen podium en zaal. Gies ontdekte welke mechanismen daartoe bijdragen, zowel wat betreft de opbouw van liedjes als wat betreft het gedrag en de timing van de artiest. Voor de fans van Gies is er na afloop natuurlijk de dvd, met alle dansnummers gefilmd op bijzondere locaties buiten het theater, als in een echte videoclip.

'Hello! 'Thank you! 'Goodbye!' Dancer and choreographer Frédéric Gies speaks openly to his audience between the choreographies, making a joke or telling the story behind a particular piece of dance. All the numbers are between two and eight minutes long and deal with his own life. *Album* is nothing less than a dance concert modelled on a live pop concert. Gies' aim was to further unravel the emotional communication between dancers and onlookers, and he decided to do this by involving the world of music. Pop concerts are generally characterised by an extremely open relationship between stage and audience. Gies discovered the mechanisms that contribute to this, both in terms of the structure of the songs and the behaviour and timing of the artist. For fans of Gies, there is also a DVD containing all the dance numbers filmed at exceptional locations outside the theatre, like in a real pop video.

When one of the artists from *Praticable* is invited to show his or her work, he or she always takes along a 'support act'. This time, Frédéric Gies has invited Frédéric de Carlo to present the solo *The Stage*. The Stage strives to present dance as a physical work, with the stage as a workshop, where the choreographical material can measure itself against thoughts about the phenomenon of theatre.

Frenchman Frédéric Gies lives and dances in Berlin, and is a member of the Praticable collective. He is trained in classical ballet and modern dance. As a choreographer, he is interested especially in the political implications of dance and the image of the body that arises from these.

Performance: concept, choreography and dance Frédéric Gies
artistic assistance Frédéric de Carlo
lighting and sound design Rut Wäldner
music Daniel Wang (venti/soups) / SNAJ (Gel in trouble - Peaches vs. Shaggy-mold film)

DVD: concept, choreography and dance Frédéric Gies
direction, photography and editing Inez Kitz
production dance Frédéric de Carlo, Sampson Zaharkov, Christian Molendrecht and Jella van Dierlir
lighting and sound design Rut Wäldner
music Daniel Wang
artwork Kristl Elman
DVD-Autoring Michael Hübinger
www.praticable.info

THIS IS HARDLY AN INVITATION

HILARY BLAKE FIRESTONE (US/NL) & MARK MORSE (US/NL)

**I SAT 6
1 BG RODE ZAAL
21:00**

Het lonkende rode licht en de verwachtingsvolle avondkledij in *This is hardly an invitation* doen even vermoeden dat er een feest gaat beginnen. Maar meteen wordt deze associatie verstoord, door de vrouw die hardnekkig achterwaarts loopt en te hard op huiltjes blaast. Als in een laboratorium onderzoeken choreograaf Hilary Blake Firestone en componist Mark Morse (aka Morsenak) het fenomeen 'feesten'. Geïnspireerd op de filosofische ideeën van Deleuze en Guattari, over het sociale verlangen dat een lichaam zonder organen allerlei vormen kan aannemen, ontleden zij alle feestelijkheid. Gaandeweg ontstaat er een waar slagveld. Een 'vergortend feestje', waar aan elk gevoel van eeuwigheid onherroepelijk ook vervalt kleef.

The beckoning red light and expectant evening dress in This is hardly an invitation give the impression that a party is about to get under way. This association is immediately disrupted, however, by a woman who obstinately walks backwards and blows too hard on whistles. In a laboratory-like investigation, choreographer Hilary Blake Firestone and composer Mark Morse (aka Morsenak) look at the phenomenon of 'partying'. Inspired by the philosophical ideas of Deleuze and Guattari about the social desire for a body without organs that can assume many different shapes, they dissect all celebrations. Gradually, this leads to the creation of a veritable battlefield. A decomposing party, at which any sense of eternity is inevitably accompanied by a hint of decay.

The relationship between movement and live music is a significant factor in the work of choreographer and performer Hilary Blake Firestone. She created This is hardly an invitation with improvisational guitarist, DJ and sound designer Mark Morse (aka Morsenak) for the My Name is Spinnaz festival. Hilary Blake Firestone also created works for Danstheaters, Connie Jansen Dance and a range of music ensembles.

concept Hilary Blake Firestone and Mark Morse
choreography/performance Hilary Blake Firestone
music/performance Morsenak
light design/technical Florian Grawwoort
De theatremachine production
production Dance Theater Groningen and Danswerkplaats Amsterdam
photo Florian Grawwoort
www.vleutbureau.nl

FINALLY, I AM NO ONE

TAREK HALABY (SA/US/BE)

**I TUE 2
1 BG RODE ZAAL
21:30
1 NI PREMIÈRE**

De danser in deze solo krijg je niet te zien. Een muur van acht meter breed en drie meter hoog scheidt hem van zijn publiek. Toch krijgen we een beeld van hem via een geluidsoversterking van zijn bewegingen en opnames door veiligheidscamera's aan de muur. In *Finally, I am no one* probeert danser en choreograaf Tarek Halaby enigszins welbaar te maken wat het betekent om in een ommuurd 'land' als de Palestijnse gebieden te leven. Wie in een fysiek of psychisch isolement verkeert, heeft geen gezicht, geen identiteit. *Finally, I am no one* is het radicaal andere vervolg op Halabys historische monoloog *An attempt to understand my socio-political disposition through artistic reserac on personal identity in relationship to the Palestinian-Israeli conflict* uit 2005.

We do not get to see the dancer in this solo. He is separated from the audience by a wall, eight metres wide and three metres high. We do get an impression of him, however – thanks to sound amplification caused by his movements, and recordings made by security cameras on the wall. In Finally, I am no one, dancer and choreographer Tarek Halaby attempts to make it palatable to the audience what it is to live in a walled 'land' such as the Palestinian areas. People living in physical or psychological isolation have no face, no identity. Finally, I am no one is a radical, different follow-up to Halaby's humorous 2005 monologue An attempt to understand my socio-political disposition through artistic research on personal identity in relationship to the Palestinian-Israeli conflict.

Tarek Halaby was born in Saad Akrah, grew up in the United States and currently lives in Brussels. He studied at the University of Iowa and in 2006 graduated from P.A.R.T.S. in Belgium. Alongside creating his own work, Halaby dances in projects by Salva Sanchez and Miquel Gutierrez.

concept, choreography and dance Tarek Halaby
coproduction Olivia Mortier
production W. Zimmer
coproduction SOZAR (Brussels), Les Halles (Brussels), Tancius NRW (Düsseldorf) with support of EUSA (Kortrijk)
photo Aurélie Berthe
www.vleutbureau.nl

I'M SORRY IT'S (NOT) A STORY

CHARLOTTE VANDEN EYNDE (BE)

**I THU 4 & FRI 5
1 FRASCATI 1
20:00
1 NI PREMIÈRE**

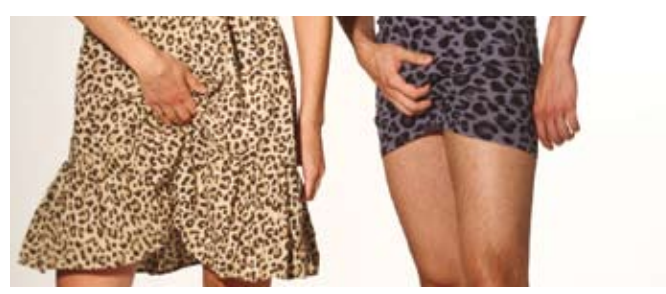
De dansvoorstellingen van Charlotte Vanden Eynde zijn vaak beeldend en verstilt, met objecten en video's. Met *I'm Sorry It's (Not) A Story* heeft zij zich ten doel gesteld om het beeld en de poëzie enkel in beweging te zoeken, met alleen haar eigen lichaam, inclusief stem, als inzet. De reeks scènes begint heel kaal, bij het simpelweg afstatten en zo in kaart brengen van dat lichaam. Gaandeweg echter wordt de emotionele en verhalenende kracht steeds groter onder andere door het sprookje dat Vanden Eynde poogt te vertellen. Toch blijft de betekenis van wat het blonde meisje in haar lichtblauwe jurk doet, om. De verbeelding van de toeschouwer is nodig om het verhaal rond te krijgen. *I'm Sorry It's (Not) A Story* is een verhaal dat er geen is en toch ontstaat, voor wie wil.

Charlotte Vanden Eynde's dance productions are often visual and quiet, using objects and videos. With I'm Sorry It's (Not) A Story, she sets herself the aim of seeking the images and the poetry only in movement, using just her own body, including voice. The series of scenes is extremely basic to start with, simply looking – and thereby mapping out – this body. Gradually, however, the emotional and narrative power increases, helped by the fairy-tale Vanden Eynde is trying to tell. Nevertheless, the meaning of what the blonde girl in the light blue dress is doing remains open to interpretation. The audience's imagination is needed to complete the story. I'm Sorry It's (Not) A Story is a story that is not, and yet which arises, if you want it to.

choreography and dance Charlotte Vanden Eynde
coproduction Nilsa Gaudin
lights and technique An-Sophie Hoste
production W. Zimmer
coproduction Kaaltheater (Brussels) and Kunstencentrum Borstel (Gert) in collaboration with STUK and EUSA
photo David De Beukelaer
www.charlottevandendeynde.be

GENDER JUNGLE – WO/MAN

DORIS STELZER (AT)

**I SAT 6
1 BG RODE ZAAL
21:00
1 NI PREMIÈRE**

Binnen de artistieke discours over het lichaam focust choreograaf en biotechnicus Doris Stelzer zich op 'het toneellichaam'. Hoe wordt een lichaam op toneel bekeken en geïnterpreteerd? Hoe wordt

MANIFESTOS

Een manifest betekent uitgesproken lef tonen. Typisch iets voor de kunstenaars van Something Raw! Elke avond om vijf voor twaalf spreken zij zich uit over het gebied tussen kunst en publiek. Staan boven op de bar van De Blinker Festival Centrum. De volgende dag staan hun manifesten afgedrukt in het Raw Tabloid. Deelnemende kunstenaars zijn onder meer Bruno Listopad, Pere Faura, Bojana Mladenovic, Daniel AlmgrenRecén, Sanja Mitrovic, Giulio D'Anna, Gabriella Marioni, Frédéric Gies, Felix Ritter en studenten van de SNO.

A manifesto involves outspoken courage. Something that typifies the artists involved in Something Raw! Each evening at five to twelve, they will express themselves on the area between art and audience. Standing on top of the bar of De Blinker Festival Centre. The next day, the manifestos will be printed in the Raw Tabloid. Artists who have been invited to submit a manifesto include Bruno Listopad, Pere Faura, Bojana Mladenovic, Daniel AlmgrenRecén, Sanja Mitrovic, Giulio D'Anna, Gabriella Marioni, Frédéric Gies, Felix Ritter and students of the SNO.

TUE 2 – SAT 6
DE BLINCKER
23:55
FREE ADMISSION

RAW TABLOID: BAOUMMM - YOU'RE NOT ALONE!

Something Raw is op zoek naar woord, weerwoord, tegenwoord. Ja en nee. Misschien. Voor en tegen. Dagelijks is er een tweetalig RAW Tabloid dat de veelheid aan deelen in het festival verzamelt. Een hybride mix van manifesten, interviews, foto's, reacties van het publiek en columns. Een aanjager van het debat, een voedingsbodem voor de dialoog die tijdens deze editie van Something Raw centraal staat.

Something Raw is on the lookout for words, arguments and counter arguments. Yes and no. Maybe. Pro and contra. Every day, a bilingual RAW Tabloid will appear, collecting together the vast array of ideas thrown up at the festival. A hybrid mix of manifestos, interviews, photos, audience reaction and columns. A stimulator of debate, a fertile seedbed for the dialogue that is central to this edition of Something Raw.

TUE 2 – SAT 6
FROM 18:00
AVAILABLE

THE PLATFORM: BAOUMMM - YOU'RE NOT ALONE!

Op de laatste dag van het festival staat de reflectie centraal. Het gebied waar dialoog kan ontstaan of juist frictie. Het is een dag die meer is dan het klassieke debat, nagesprek of de geijkte studiedag. Met lezingen en artistieke interventies wordt het grijze gebied tussen kunst en wetenschap opgezocht. Een verhaal over de openbaarheid van ontmoetingskunst kan gevolgd worden door een geïnproviseerde dialoog tussen een wetenschapper en een kunstenaar. We tonen onder andere Catalog of Situations: Inside the Black Cube van David Weber-Krebs & Jan-Philipp Possmann en een eerste presentatie van het nieuwe project. This could go so wrong / Searching for an anthology of wishes van Guilherme Garrido en Daniel AlmgrenRecén. Tot slot gaan Andrea Božić en Pieter T'Jonck in gesprek met de drie makers van de Short Cuts.

Aanwezig zijn in elk geval: Bruno Listopad, David Weber-Krebs, Jan-Philipp Possmann, Guilherme Garrido, Daniel AlmgrenRecén, Andrea Božić, Pieter T'Jonck, Sarah Vanhee, Bojana Mladenovic en Ugo Dahaes. Op de website en in het RAW Tabloid verschijnen updates van het programma. Voertaal van de dag is Engels.

On the last day of the festival, reflection will be central. An arena for dialogue – or friction. A day that will consist of more than the classic debate, concluding discussion or customary study day. Using lectures and artistic interventions, the grey area between art and science will be explored. A story about the openness of the art of meeting could be followed by an improvised dialogue between a scientist and an artist. We will be showing works including Catalog of Situations: Inside the Black Cube by David Weber-Krebs & Jan-Philipp Possmann and a first presentation of the new project This could go so wrong / Searching for an anthology of wishes by Guilherme Garrido and Daniel AlmgrenRecén. Finally, Andrea Božić and Pieter T'Jonck will enter into discussion with the three makers of the Short Cuts.

The following will in any event be present: Bruno Listopad, David Weber-Krebs, Jan-Philipp Possmann, Guilherme Garrido, Daniel AlmgrenRecén, Andrea Božić, Pieter T'Jonck, Sarah Vanhee, Bojana Mladenovic and Ugo Dahaes. Programme updates will appear on the website and in the RAW Tabloid. The language for the day will be English.

SAT 6
FRASCATI & BG
13:00 – 18:00
I & 16 INCLUDING
THE PERFORMANCES
CATALOG OF SITUATIONS: INSIDE THE BLACK CUBE & THIS COULD GO SO WRONG

SOME THING RAW 2010

INTERNATIONAL DANCE & PERFORMANCE FESTIVAL

•FRASCATI•

02.02-06.02

AMSTERDAMS
FONDS VOOR DE KUNST

NEDERLANDS FONDS VOOR
PODIUMKUNSTEN

LA BAOUMMM! THE PARTY
WITH DJ ALEC SMART & IMAGE MEDIA MULTI-TALENT DARREN CARTER

SAT 6
FRASCATI 2
23:00 – 03:00
FREE ADMISSION

www.shepherdsgie.nl
www.streamerpilot.com

Een platform is niet geslaagd als er geen feest is om de ontmoetingen te consolideren. Of om de clashes van de afgelopen dagen te verereffen. Onze oude bekende DJ Alec Smart werd door de curatoren gevraagd voor een nieuwe uitdaging. In zijn woorden: "muzikale vampier DJ Alec Smart (aka Streamer) laaft zich aan de vele stromingen die de dance-cultuur rijk is. Hij is altijd op zoek naar de vorken die afsnappen van de botsing tussen traditionele roots en moderne clubgrooves. Hybride vormen – niet te verwarmen met fusion – zijn vaak even dwars als levendig; ironisch genoeg komt de rijkste muziek vaak uit de armste getto's op onze aardbol. Hij nodigt de Brit Darren Carter, actief in de beeldmedia-sector op alle vlaktes, van reclame tot conservatie van archiefbeelden, uit om te verrassen met beelden, die een potentieel verhaal achter de muziek 'planten'. Maak je klaar voor weer een bloedhete mix van Cumbia, Kuduro, Barefoot, Baile Funk, Reggaeton en Dubstep. Een feest waarin onze denkende lichamen zich helemaal kunnen overgeven aan het ritme.

A platform cannot be a success until there has been a great party at which to consolidate the meetings that have taken place. Or to even out the clashes that have occurred during the festival. Our old friend DJ Alec Smart has been asked by the curators to enter into a new challenge. In his own words: "musical vampire DJ Alec Smart (aka Streamer) feeds hungrily from many different veins of dance music culture. Always in search of a beautiful friction between traditional roots and modern club grooves. Hybridization is not fusion. It's contradiction and existence at the same time and ironically the richest music is often created in the poorest ghettos from around the globe". He has invited Darren Carter from Great Britain, who is active in all areas of the visual media sector, from advertising to conservation of archive images, to surprise us with images, which 'plant' a potential story behind the music. Get ready for another floor burning mix of Cumbia, Kuduro, Barefoot, Baile Funk, Reggaeton and Dubstep. A party at which our thinking bodies can succumb completely to the rhythm.

CATALOG OF SITUATIONS: INSIDE THE BLACK CUBE
DAVID WEBER-KREBS (DE/BE) & JAN-PHILIPP POSSMANN (DE)

In 1967 onderging kunstcriticus Michael Fried de "hoogst verontrustende ervaring, op een felicitijk object te stuiten". Fried stapte nietsvermoedend een theater binnen, het theater der objectachtigen. Het genoemde object was één van een reeks zwarte kubussen met perfect symmetrische verhoudingen die op het kunsttoneel verschenen als buitenaardse, tijdloze reizigers door onze culturele geschiedenis: van de Egyptische tempel van Leto via de islamitische Ka'aba, tot aan Tony Smith's sculptuur 'Die' uit 1962. Deze lecture-performance is een poging om de dialectiek van deze vriendschappelijke verschijningen te schetsen en om een confrontatie met een exemplair tastbaar te maken. „Deze werken zijn zwart en misschien ook kwaadaardig.“ (Tony Smith 1966)

In 1967 the art critic Michael Fried made the "strongly disquieting experience of coming upon a literal object". Fried unexpectedly entered into a theater, the theater of objecthood. The object was one of several black cubes of perfectly symmetrical proportions that appeared on the art scene like alien timeless travellers of our cultural history: From the Egyptian temple of Leto across the muslim Kaaba to Tony Smith's sculpture Die from 1962. This lecture performance is an effort in tracing the dialectics of these peculiar apparitions and making the encounter with one of them immediate. „These works are black and they might also be evil minded.“ (Tony Smith 1966)

David Weber-Krebs and Jan-Philipp Possmann create art out of encounters with existing art works. Since 2008 they have been working together on a series of lecture performances on relational aesthetics entitled Catalog of Situations. Inside the Black Cube is the third lecture performance in this series. Developed in residency at Zebramarkt in Mannheim (DE) with kind support from Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten.

THIS COULD GO SO WRONG
GUILLERME GARRIDO (PT/BE) & DANIEL ALMGRENRECÉN (SE/NL)

Photo Theresa Knevel

Een onderzoek naar performativiteit aan de hand van een voorstelling, die in samenspraak met het publiek wordt geconstrueerd.

This could go so wrong zoekt naar mogelijkheden om met behulp van suggesties, onderhandelingen en overleg een vergaande interactie met het publiek te ontplooiën. Als eerste stap willen wij, Guilherme Garrido en Daniel AlmgrenRecén, de toeschouwers een stem geven en een bloemlezing van hun wensen samenstellen. Wensen over de ideale ervaring als individuele toeschouwer. Wij zijn nieuwsgierig naar wat u denkt, voelt, wilt en verlangt in het hedendaagse theater. Tijdens het Something Raw Festival zullen we herhaaldelijk opduiken en uw individuele wensen verzamelen om een nieuwe voorstelling te maken, gebaseerd op wat u wilt. De eerste presentatie hiervan zal plaatsvinden tijdens The Platform op 6 februari. Met steun van hetVeentheater.

A research on the performative in constructing a performance in negotiation with an audience.

This could go so wrong wants to find ways of interacting with its audience through means of propositions, dialog and negotiation. As a first step we, Guilherme Garrido and Daniel AlmgrenRecén intend to give the voice to the beholder and create an anthology of wishes. Wishes around your ideal experience as individual audience member. We are curious about what you think, sense, want and are longing for in today's performing art. Throughout the Something Raw festival we will appear and collect your individual wishes for a new performance based on what you want. The first presentation of this will happen during The Platform the 6th of February. Supported by hetVeentheater.

I PRESENTATION
DURING THE
PLATFORM SAT 6
I & 16 AS PART OF
THE PLATFORM

TICKETS

Voor het kopen en reserveren van kaarten kunt u van maandag tot en met zaterdag vanaf 15:00 uur terecht bij het Centrale Besprekbuureau (Nes 45): 020 626 68 66 of online bestellen via www.theaterfrascati.nl.

For the sale and reservation of tickets, the Central Ticket Office (Nes 45) will be open from Monday to Saturday after 3 pm: +31 20 626 68 66. You may also book via the internet: www.theaterfrascati.nl.

PRICES

Standard price per ticket: 13 EURO

COMBINATION DISCOUNT*

Price per ticket for 2 or more different performances: 10 EURO
Students: 8.50 EURO (only at the box office from a half hour before the performance)

*The "combi-discount" is only available for tickets purchased at the same time! No other discount cards are accepted

MORE PROGRAMME INFO

www.theaterfrascati.nl & www.brakkegrond.nl

COLOFON

Artistic coordination Nicole Beutler & Tom Rummens
Graphic Design De Designpolite
Photos campaign Arjan Benning
Print Sander Visual bv

Something Raw is a coproduction of Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond and Frascati and is supported by the Nederlands Fonds voor Podiumkunsten+ and the Amsterdams Fonds voor de Kunst

NEDERLANDS FONDS VOOR
PODIUMKUNSTEN

AMSTERDAMS
FONDS VOOR DE KUNST

LOCATIONS

Frascati
Nes 63, Amsterdam

Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond
Nes 45, Amsterdam

BG = Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond

DATE

FRASCATI

DE BRAKKE GROND

	FRASCATI 1	FRASCATI 2	FRASCATI 3	EXPO ZAAL	RODE ZAAL	WITTE ZAAL	TUINZAAL
TUE 2 FEB	Musical Colette Sadler (UK) (World première) 20:00	Som Faves Ivo Dimchev (BG/BE) (NL première) 21:30	After Talk 22:45		Finally, I am no one Tarek Halaby (SA/US/BE) (NL première) 21:30	Caosmos (installation) Bruno Listopad (PT/NL) 18:00 - 20:00	One Hour Standing for (installation & performance) Michikazu Matsune/ David Subal (AT) 18:30 - 23:00
WED 3 FEB	Musical Colette Sadler (UK) 20:00	Som Faves Ivo Dimchev (BG/BE) 21:30	Short Cut Sarah Vanhee (BE/NL) & Dora Garcia (BE) 19:00 22:45 After Talk	Logobi 05 Gintersdorfer/Klaßen (DE) with Franck Edmond Yao (CI) & Richard Siegal (US/ FR) (try-out) 21:30	Romance White Horse/ Frascati Producties 20:00	Caosmos (installation) Bruno Listopad (PT/NL) 18:00 - 20:00	One Hour Standing for (installation) Michikazu Matsune/ David Subal (AT) 12:00 - 23:00
THU 4 FEB	I'm Sorry It's (Not) A Story Charlotte Vanden Eynde (BE) (NL première) 20:00	Album Frédéric Gies (FR/DE) (NL première) 21:30	Short Cut Bojana Mladenovic (SRB/NL) & Vincent de Rooij (NL) 19:00 22:45 After Talk	Logobi 05 Gintersdorfer/Klaßen (DE) with Franck Edmond Yao (CI) & Richard Siegal (US/ FR) (World première) 21:30		Caosmos (installation) Bruno Listopad (PT/NL) 18:00 - 20:00	One Hour Standing for (installation) Michikazu Matsune/ David Subal (AT) 12:00 - 23:00
FRI 5 FEB	I'm Sorry It's (Not) A Story Charlotte Vanden Eynde (BE) 20:00	Album Frédéric Gies (FR/DE) 21:30	Short Cut Ugo Dahaes (BE) & Nico Frijda (NL) 19:00 22:45 After Talk	Maizena Gosie Vervloessem (BE) & Enat Tuchman (IL/BE) (NL première) 21:30	Do you have a ciga- rette? And other ways to approach Pere Faura (ES/NL)/ Frascati Producties 20:00	Caosmos (installation) Bruno Listopad (PT/NL) 18:00 - 20:00	One Hour Standing for (installation) Michikazu Matsune/ David Subal (AT) 12:00 - 23:00
SAT 6 FEB	gender jungle wo/man Doris Stelzer (AT) (NL première) 20:00	During The Platform: David Weber-Krebs (BE/DE) & Jan-Philipp Possmann (DE) Catalog of Situations: Inside the Black Cube 22:00 LA BAOUMMM! The party with DJ Alec Smart & Darren Carter 13:00 - 18:00	The Platform: BAOUMMM – you're not alone! with Guilherme Garrido (PT/BE) & Daniel AlmgrenRecén (SE/NL) This could go so wrong (Brakke Grond Studio) 22:00 13:00 - 18:00	Maizena Gosie Vervloessem (BE) & Enat Tuchman (IL/BE) 22:00	This is hardly an invitation Hillary Blake Fire- stone (US/NL) & Mark Morse (US/NL) 21:00	Caosmos (installation) Bruno Listopad (PT/NL) 13:00 - 18:00	One Hour Standing for (installation) Michikazu Matsune/ David Subal (AT) 12:00 - 23:00

